

Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym Nr 2 w Warszawie

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego Nr 2 w Warszawie jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie, zgodnie z misją wpisaną w Koncepcję pracy placówki, która swoje źródło czerpie z motta: *„Być człowiekiem, znaczy właśnie być odpowiedzialnym. To znaczy odczuwać wstyd w obliczu nędzy, nawet tej, której nie jesteśmy winni. To znaczy też być dumnym ze zwycięstwa, które jest udziałem kolegów. To świadomość, że dokładając swój kamień, uczestniczy się w budowaniu świata”¹*. Misja pozwoliła wypracować wzór Nauczyciela i Wychowawcy, zgodnie z którym każdy z nas stale doskonali swą wiedzę i umiejętności, jest opiekunem, mentorem i tutorem dla swoich podopiecznych, indywidualizuje kształcenie i wychowanie zgodnie z potrzebami i możliwościami wychowanek; potrafi diagnozować potrzeby społeczne, wychowawcze i edukacyjne wychowanek, kształci ich kompetencje kluczowe i przekazuje przydatną wiedzę.

Pracujemy, aby nasza placówka była miejscem bezpiecznym i otwartym na potrzeby wychowanek, miejscem kształcenia kompetencji społecznych, odbudowywania relacji i zdobywania wiedzy, była dobrze wyposażona, zarówno socjalnie, jak i dydaktycznie, gdzie nabywa się kompetencje obywatelskie i interpersonalne, przygotowuje do świadomej i odpowiedzialnej współpracy społecznej i umożliwia wychowance rozwój jej potencjału intelektualnego, edukacyjnego i społecznego.

Każdy pracownik traktuje podopieczne z szacunkiem, dba o ich rozwój, zna i uwzględnia ich potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracowników wobec wychowanek przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego Nr 2 w Warszawie, realizując powyższe cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych placówki oraz swoich kompetencji.

Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem dotyczą wszystkich wychowanek i są obowiązkowe do stosowania przez wszystkich pracowników oraz osoby dopuszczane do innej działalności, związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez wychowanki.

¹ Antoine de Saint Exupery, „Ziemia, planeta ludzi”

Podstawy prawne Polityki ochrony dzieci

Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.)

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)

Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359)

Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606).

Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 31 z późn. zm.)

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249)

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 z późn. zm.)

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm.) - art. 23 i 24

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.)

Statut Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego Nr 2 w Warszawie.

Słowniczek pojęć

§ 1.

1. Dobro dziecka, „to stan, w którym dziecko osiąga prawidłowy, całościowy i harmonijny rozwój psychiczny, fizyczny i społeczny, z poszanowaniem jego godności i wynikających z niej naturalnych praw. Dobro to jest kształtowane w szczególności przez pozytywne relacje osobiste, relacje rodzinne i sytuacje wychowawcze”²
2. Placówka lub ośrodek, to Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy Nr 2 w Warszawie;
3. Organem zarządzającym placówką jest dyrektor;

² Za propozycją Rzecznika Praw Dziecka w autopoprawce z 27 sierpnia 2018 r., w art. 21 pkt 2 projektu Kodeksu rodzinnego z 12 lipca 2018 r.

4. Pracownikiem placówki jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia;
5. Osobą inną niż pracownik jest osoba prowadząca działalność związaną z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu, realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub opieką nad nimi (wolontariusze, realizatorzy projektów edukacyjnych współpracujący z placówką, szkołą, przedstawiciele fundacji, stowarzyszeń, inni partnerzy placówki);
6. Personelem jest każda osoba zatrudniona, bądź dopuszczona do działalności, o której mowa w pkt. 5.
7. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia;
8. Małoletnim jest każda osoba, która nie ukończyła 18 lat;
9. Wychowanką jest każda podopieczna placówki, skierowana do niej postanowieniem sądu, realizująca obowiązek szkolny w Szkole Podstawowej Nr 131 przy Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym Nr 2 w Warszawie.
10. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny.
11. Zgoda opiekuna prawnego oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka (*jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny*) lub zgodę opiekuna prawnego wyznaczonego przez sąd;
12. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika placówki, osobę inną niż pracownik, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie;
13. Administrator sieci internetowej, to wyznaczony przez dyrektora placówki pracownik, którego zadania wpisane są w pkt. 2.3 *Polityki ochrony danych osobowych i instrukcji zarządzania systemem przetwarzania danych osobowych w sposób tradycyjny oraz przy użyciu systemu informatycznego w Młodzieżowym ośrodku wychowawczym Nr 2 w Warszawie i w Instrukcji zarządzania systemem informatycznym, w rozdz. 2.2.1*
14. Osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo wychowanek w internecie oraz sprawujące nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie placówki i ich bezpieczeństwem w sieci, to nauczyciele i wychowawcy prowadzący w danym czasie zajęcia z podopiecznymi;
15. Osobą odpowiedzialną za *Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem* jest pedagog Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego Nr 2 w Warszawie, który sprawuje nadzór nad realizacją zapisów *Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem* w placówce, zgodnie z wytyczonymi przez dyrektora zadaniami;
16. Osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i organizowanie udzielenia mu wsparcia jest pedagog lub osoba go zastępująca;
17. Osobą odpowiedzialną za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu rodzinnego jest dyrektor placówki;
18. Dane osobowe dziecka to wszelkie dane umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Personel placówki posiada odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, bądź podjęcia informacji o krzywdzeniu małoletniej, pracownicy placówki oraz osoby inne podejmują odpowiednie procedury.
3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

Zasady rekrutacji pracowników oraz osób innych (współpracowników/wolontariuszy/stażystów/praktykantów/partnerów)

§ 3.

1. Rekrutacja pracowników oraz osób innych w placówce odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji pracowników i osób innych.
2. W celu dopełnienia Zasad bezpiecznej rekrutacji należy:
 - 2.1. Poznać dane kandydata/kandydatki, które pozwolą jak najlepiej poznać jego/jej kwalifikacje, w tym stosunek do wartości podzielanych przez placówkę, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności.
 - 2.2. Zadbać, aby osoby zatrudniane, bądź dopuszczane do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu, realizacją innych zainteresowań przez małoletnie lub opieką nad nimi, posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla wychowanków bezpieczne.
 - 2.3. Poprosić kandydata/kandydatkę o referencje z poprzednich miejsc zatrudnienia lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie takich danych, w świetle obowiązujących przepisów, nie będzie jednak rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. Placówka nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę, gdyż ograniczają ją w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych oraz Kodeksu pracy. Aby sprawdzić powyższe, placówka żąda danych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
 - 2.4. Pobrać dane osobowe kandydata/kandydatki, w tym dane, potrzebne do sprawdzenia jego/jej danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – rejestr z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw

przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

2.5. Przechowywać Wydruk z Rejestru w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej osób innych.

2.6. Pobrać od kandydata/kandydatki informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

2.7. Pobrać również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów (w przypadku, gdy dana osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie).

2.8. Pobrać od kandydata/kandydatki oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej (jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego), że nie był/a prawomocnie skazany/a w tym państwie za czyny zabronione, odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz że nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił/a się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej dołącza się klauzulę następującej treści: *Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.* (wzór oświadczeń zawiera załącznik nr 1 oraz załącznik nr 2 do niniejszych Standardów)

2.9. Pobrać od osoby zatrudnianej, bądź innej osoby, gdy pozwalają na to przepisy prawa, zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego.

3. Przed dopuszczeniem do pracy lub innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu, realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub opieką nad nimi specjalista ds. kadr i finansów poleca zapoznanie się z treścią Standardów oraz wskazuje pedagoga, jako osobę kompetentną do udzielania niezbędnych informacji dotyczących Standardów. Po zapoznaniu się w/w osób z treścią Standardów, zobowiązane są one do podpisania Oświadczenia – załącznik nr 3

**Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem
(pracownikami/współpracownikami/wolontariuszami/stażystami/praktykantami)
placówki a dziećmi**

§ 4.

1. Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel – wychowanka ustalone w placówce. Każdy pracownik zobowiązany jest do podpisania oświadczenia o zapoznaniu się i zobowiązaniu do stosowania niniejszych Standardów – załącznik nr 3.

2. Ustanawia się następujące zasady bezpiecznych relacji między personelem a małoletnimi przebywającymi w placówce, a zwłaszcza zachowania niedozwolone personelu wobec małoletnich:

2.1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.

2.2. Personel realizując zasady działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z wychowankami przebywającymi w ośrodku, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą dyrektora ośrodka lub na terenie ośrodka.

Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia.

2.3. Personel w swoich działaniach eliminuje bariery, utrudniające wychowankom z niepełnosprawnością samodzielne funkcjonowanie i ekspresję, w tym bariery informacyjno-komunikacyjne, architektoniczne, cyfrowe.

2.4. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec wychowanek w jakiejkolwiek formie, w tym siły fizycznej, z wyłączeniem procedur przymusu bezpośredniego zgodnych z ustawą z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 383 i 1248).

2.5. Personel jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy dana reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.

2.6. Każdy pracownik oraz osoba inna jest zobowiązana do działania w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.

2.7. W komunikacji z dziećmi należy zachować cierpliwość i szacunek.

2.8. Należy słuchać uważnie podopiecznych i udzielać im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku oraz danej sytuacji.

2.9. Nie wolno zawstyżać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.

2.10. Nie wolno krzyczeć na wychowankę w sytuacji innej, niż wynikająca z jej bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa innych dzieci.

2.11. Nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.

2.12. Podejmując decyzje dotyczące wychowanki, należy ją o tym poinformować i starać się brać pod uwagę jej oczekiwania, jeżeli sytuacja na to pozwala.

2.13. Należy szanować prawo wychowanki do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od tej zasady, aby chronić dziecko, należy to wyjaśnić o najszybciej jak to możliwe.

2.14. Jeśli pojawi się konieczność porozmawiania z podopieczną na osobności, należy zadbać o to, aby prowadzić ją w bezpiecznej i komfortowej dla dziecka oraz pracownika przestrzeni. Jeżeli charakter rozmowy na to pozwala, można zostawić uchylone drzwi do pomieszczenia i zadbać, aby być w zasięgu wzroku innych lub kamer. Można poprosić drugiego pracownika o obecność podczas takiej rozmowy.

2.15. Należy zwracać się do wychowanki po imieniu lub w formie preferowanej przez dziecko, respektując jego tożsamość i ekspresję.

2.16. Nie wolno omawiać sytuacji wychowanek z innymi podopiecznymi ani przekazywać im informacji z dokumentacji ich koleżanek; nie wolno włączać wychowanek w sprawy dorosłych – wymuszać stronnictwo wobec osób skonfliktowanych, robić z podopiecznych powierników swoich problemów, wypowiadać się negatywnie o kolegach, koleżankach z pracy.

2.17. Nie wolno zachowywać się w obecności małoletnich w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

2.18. Należy zapewnić małoletnie, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć wychowawcy lub wskazanej osobie (w zależności od procedur interwencji) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

2.19. Należy doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażować i traktować równo, bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.

2.20. Należy unikać faworyzowania wychowanek.

2.21. Nie wolno nawiązywać z podopieczną jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać jej propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.

2.22. Nie wolno utrzymywać wizerunku wychowanki (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli dyrekcja nie została o tym poinformowana, nie wyraziła na to zgody i nie uzyskała zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.

2.23. Nie wolno proponować małoletnim alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.

2.24. Nie wolno przyjmować pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów dziecka. Nie wolno Ci wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka. Nie wolno Ci zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych. Nie dotyczy to okazjonalnych podarków związanych ze świętami w roku szkolnym, np. kwiatów, prezentów składkowych czy drobnych upominków, których zasady uregulowane są w Polityce gościnności, będącej częścią Polityki antykorupcyjnej Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego Nr 2 w Warszawie.

2.25. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dzieckiem przez pracownika lub pracownikiem przez dziecko, muszą być zgłaszane. Jeśli personel jest ich świadkiem powinien zareagować stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

2.26. Każde przemocowe działanie wobec podopiecznej jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt może być stosowany lub stosowny i spełniać zasady bezpiecznego kontaktu:

a) jeżeli wynika z sytuacji zastosowania środków przymusu bezpośredniego, zgodnie z przyjętą procedurą;

b) jeżeli jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Zawsze należy kierować się swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję wychowanki, pytając ją o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie. Należy spokojnie zapowiadać i tłumaczyć poszczególne gesty we wszelkich sytuacjach związanych z kontaktem fizycznym, przymusem bezpośrednim, przeszukaniem i innymi sytuacjami wynikającymi z odpowiednich przepisów.

2.27. Nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.

2.28. Nie wolno dotykać podopiecznej w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

2.29. Zawsze należy być przygotowanym na wyjaśnienie swoich działań.

2.30. Nie wolno angażować się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z wychowankami czy brutalne zabawy fizyczne.

2.31. Należy zachować szczególną ostrożność wobec małoletnich, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Należy reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

2.32. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawny bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli członek personelu jest świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, informuje pedagoga, zgodnie z procedurą interwencji.

2.3. Co do zasady kontakt z podopiecznymi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.

2.34. Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych). Pracownicy nie mogą mieć podopiecznych wśród „znajomych” na fb.

2.35. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy). Z uwagi na utrzymywanie bezpieczeństwa wychowanek przebywających poza placówką (szkoła, urlopowanie, przepustka) dopuszcza się tworzenie przez wychowawcę grupy na portalu społecznościowym za wiedzą i zgodą dyrekcji, służącą do podejmowania czynności opiekuńczo - wychowawczych.

2.36. Jeśli zachodzi konieczność kontaktu/spotkania z podopieczną poza godzinami pracy, należy poinformować o tym dyrekcję, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.

2.37. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań niedozwolonych

§ 5.

1.1 Wychowanka powinna znać i stosować regulamin i zasady obowiązujące w placówce; po przyjęciu do placówki, wychowawca prowadzący ma obowiązek zapoznać podopieczną ze Standardami. Wychowanka zobowiązana jest do podpisania oświadczenia wychowanki, znajdującego się w Teczce wychowanki.

Specjaliści, wychowawcy i nauczyciele na bieżąco (przynajmniej 3 razy w semestrze oraz względem potrzeb) przypominają zasady Standardów, zaznajamiają podopieczne z kontaktami zewnętrznych instytucji pomocowych – w szkole odpowiedzialni za upowszechnianie standardów są wychowawcy klas, w internacie wychowawca grupy wskazany przez dyrektora. Zajęcia na ten temat należy odnotować w dzienniku, dzienniku pracy pedagoga/psychologa i dzienniku pracy z grupą.

1.2. Każdy pracownik pedagogiczny, zarówno w szkole, jak i w internacie, ma obowiązek podejmowania niezwłocznych działań wychowawczych, reagowania na łamanie zasad bezpiecznych relacji między wychowanekami.

1.3 Wychowanka powinna szanować prawo do prywatności innych wychowanek.

1.4 Wychowanka powinna znać zasady BHP i PPOŻ i stosować je w życiu codziennym dla bezpieczeństwa wszystkich wychowanek w placówce.

1.5 Wychowanka powinna reagować na krzywdę wobec innej wychowanki i, jeżeli jest jej świadkiem, niezwłocznie poinformować pracowników placówki o zaistniałej sytuacji.

1.6 Wychowanka nie powinna ujawniać publicznie informacji dotyczących innych wychowanek np. stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej, sytuacji materialnej i innych.

1.7 Wychowanka powinna uczestniczyć w działaniach i zajęciach integrujących grupę i społeczność ośrodka, sprzyjających budowaniu pozytywnych, satysfakcjonujących relacji z innymi.

1.8 Wychowanka powinna zgłaszać personelowi placówki każde zachowanie, które narusza jej bezpieczeństwo i nosi znamiona przemocy fizycznej bądź psychicznej.

1.9 Wychowanka, która podejmuje zachowania naruszające godność osobistą innych powinna omawiać z personelem zaistniałe sytuacje z i być gotową do pracy nad zmianą takich zachowań.

1.10 Wychowanka powinna zwracać się do innych wychowanek z poszanowaniem ich godności osobistej.

1.11 Wychowanka powinna szanować prawo innych wychowanek do odpoczynku i snu.

1.12 Wychowanka powinna szanować przestrzeń prywatną innej wychowanki i jej rzeczy osobiste.

1.13 Wychowanka mająca wiedzę na temat tego, że inna wychowanka pozostaje w niebezpieczeństwie, bądź podejmuje działania zagrażające jej życiu i zdrowiu powinna niezwłocznie poinformować personel na temat zaistniałej sytuacji.

2.1 Wychowance nie wolno stosować przemocy fizycznej i psychicznej wobec innej wychowanki.

2.2 Wychowance nie wolno przebywać w sypialniach nie swojej grupy.

2.3. Wychowance nie wolno przywłaszczać, pożyczać rzeczy należących do innej wychowanki.

2.4. Wychowance nie wolno przeglądać prywatnych rzeczy innej wychowanki.

2.5 Wychowance nie wolno w obecności innych wychowanek zachowywać się w sposób niestosowny, naruszający ich granice. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów, żartów, czynienia obraźliwych uwag.

2.6 Wychowance nie wolno zastraszać innej wychowanki.

2.7 Wychowance nie wolno zawstydząć, poniżać, upokarzać, obrażać innej wychowanki.

2.7. Wychowance nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej innej wychowanki.

2.8 Wychowance nie wolno utrzymywać wizerunku innej wychowanki bez jej wiedzy i zgody oraz umieszczać treści ośmieszających ją w mediach społecznościowych.

2.9 Wychowance nie wolno podejmować zachowań ryzykownych, które zagrażałyby życiu i zdrowiu jej i innych wychowanek.

2.10 Wychowance nie wolno namawiać innej wychowanki do podejmowania zachowań ryzykownych, które zagrażałyby jej życiu i zdrowiu.

2.11 Wychowance nie wolno podejmować zachowań seksualnych wobec innej wychowanki, czynić wobec innej wychowanki propozycji seksualnych czy wygłaszać treści o charakterze seksualnym, które przekraczają granice osobiste innej wychowanki. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty.

2.12 Wychowance nie wolno dotykać innej wychowanki w sposób, który może być uznany za nieprzystojny lub niestosowny, przekraczający jej granice osobiste.

2.13 Wychowance nie wolno angażować się w takie aktywności jak udawane walki czy brutalne zabawy fizyczne.

2.14 Wychowance nie wolno w obraźliwy sposób komentować wyglądu innej wychowanki.

2.15 Wychowance nie wolno uniemożliwiać innej wychowance wykonania jej obowiązków, czynności higienicznych czy spożywania posiłków.

2.16 Wychowance nie wolno w trakcie urlopowania przebywać w domu innej wychowanki, jeżeli nie było to uprzednio zatwierdzone przez Dyrektora we wniosku o urlopowanie.

2.17 Wychowance nie wolno ośmieszać innej wychowanki w związku z jej statusem społecznym, sytuacją rodzinną, edukacyjną, zdrowotną, narodowością, wyznaniem, światopoglądem.

2.18 Wychowance nie wolno wносить na teren placówki i udostępniać innym wychowankom alkoholu, wyrobów tytoniowych i substancji nielegalnych.

2.19 Wychowawce nie wolno udostępniać innej wychowawce swoich leków.

1. Pozostałe zasady uregulowane są w Statucie Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego Nr 2 w Warszawie.

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

§ 6.

W przypadku powzięcia przez członka personelu placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, ma on obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji pedagogowi placówki, a w przypadku długotrwałej nieobecności pedagoga (urlop, zwolnienie lekarskie) psychologowi lub dyrektorowi placówki.

§ 7.

1. Na podstawie uzyskanych informacji dotyczących krzywdzenia małoletniej pedagog podejmuje odpowiednie kroki interwencyjne.
2. Z każdej interwencji sporządzana jest Karta interwencji stanowiąca załącznik nr 4 do niniejszych Standardów.
3. Dyrektor powołuje zespół interwencyjny, w skład którego wchodzi: dyrektor placówki, pedagog, psycholog, wychowawca prowadzący, wychowawca klasy, inni członkowie personelu mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku

§ 8.

1. W przypadku stwierdzenia zaniedbania (brak zainteresowania sytuacją dziecka, potrzebami materialnymi oraz emocjonalnymi itp.) pedagog przekazuje informację wychowawcy prowadzącemu. A w sytuacji, gdy to wychowawca prowadzący poweźmie takie informacje, przekazuje je pedagogowi w celu podjęcia stosownych kroków.
2. Wychowawca ma obowiązek porozmawiać z rodzicem, opiekunem prawnym, poinformować go o jego obowiązkach wobec dziecka, ustalić dalsze kroki współpracy.
3. Jeżeli sytuacja tego wymaga, rodzic/opiekun prawny uzyskuje od wychowawcy informacje o możliwości wsparcia psychologicznego lub materialnego.
4. Informacje o rozmowie wychowawca odnotowuje w Karcie resocjalizacji.
5. W przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna prawnego informację przekazuje się do właściwego sądu rodzinnego, zgodnie z przyjętymi w placówce procedurami (okresowa ocena funkcjonowania nieletniej)
6. Sytuacja małoletniej jest monitorowana.
7. Adekwatnie do potrzeb małoletniej wynikającej z sytuacji, wychowawca prowadzący sporządza plan pomocy dziecku, zawierający wszystkie czynności, które będą podejmowane w sprawie,

z uwzględnieniem zadań i zobowiązań leżących po stronie rodzica/opiekuna prawnego.

8. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany rodzicom/opiekunom, z zaleceniem współpracy przy jego realizacji, na zebraniu zespołu interwencyjnego bądź przez wychowawcę prowadzącego listownie.

§ 9.

1. W przypadku powzięcia informacji o jednorazowej przemocy fizycznej (klapsy, popychanie, szturchanie) lub przemocy psychicznej (poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie), bądź innych niepokojących zachowań (krzyki, niestosowne komentarze) ze strony rodziców/opiekunów, pedagog przekazuje informację wychowawcy prowadzącemu.
2. Wychowawca przeprowadza rozmowę z rodzicem/opiekunem podejrzanym o w/w formę krzywdzenia. W rozmowie informuje o konsekwencjach, jeżeli sytuacja się powtórzy oraz o możliwościach wsparcia psychologicznego dla rodzica/opiekuna prawnego.
3. W przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna prawnego oraz gdy sytuacja się powtórzy, zawiadamia się sąd rodzinny.
4. Sytuacja małoletniej jest monitorowana.
5. Adekwatnie do potrzeb małoletniej wynikającej z sytuacji, wychowawca prowadzący sporządza plan pomocy dziecku, zawierający wszystkie czynności, które będą podejmowane w sprawie, z uwzględnieniem zadań i zobowiązań leżących po stronie rodzica/opiekuna prawnego. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany rodzicom/opiekunom, z zaleceniem współpracy przy jego realizacji, na zebraniu zespołu interwencyjnego bądź przez wychowawcę prowadzącego listownie.

§ 10.

1. W przypadkach podjęcia informacji przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, pokrzywdzenia innymi typami przestępstw, wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu ze strony rodzica/opiekuna prawnego, pedagog przekazuje informacje dyrektorowi placówki.
2. Dyrektor informuje rodziców/opiekunów prawnych o podjętych krokach proceduralnych.
3. Dyrektor wzywa rodziców/opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.
4. Dyrektor powiadamia na piśmie właściwy sąd o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.
5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
6. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku.
7. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne.
8. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

9. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to zostało potwierdzone, dyrektor podejmuje stosowne procedury – zgłasza do prokuratury, bądź na policję – jeżeli dotyczy to pracownika niepedagogicznego, zgłasza do prokuratury bądź na policję oraz do komisji dyscyplinarnej – jeżeli dotyczy to pracownika pedagogicznego. O podjętych krokach powiadamia rodziców/opiekunów prawnych na piśmie.
10. Adekwatnie do potrzeb małoletniej wynikającej z sytuacji, wychowawca prowadzący sporządza plan pomocy dziecku, zawierający wszystkie czynności, które będą podejmowane w sprawie, z uwzględnieniem zadań i zobowiązań leżących po stronie rodzica/opiekuna prawnego. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany rodzicom/opiekunom, z zaleceniem współpracy przy jego realizacji, na zebraniu zespołu interwencyjnego bądź przez wychowawcę prowadzącego listownie.

§ 11.

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 4 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.

Cały personel placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w placówce

§ 12.

1. Placówka zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Placówka, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka
3. Zasady ochrony i przetwarzania danych osobowych zawiera *Polityka ochrony danych osobowych i instrukcji zarządzania systemem przetwarzania danych osobowych w sposób tradycyjny oraz przy użyciu systemu informatycznego w Młodzieżowym ośrodku wychowawczym Nr 2 w Warszawie i Instrukcja zarządzania systemem informatycznym, a ponadto:*
4. W Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym Nr 2 przyjęte są następujące zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci:
 - 4.1. Należy kierować się odpowiedzialnością i rozważą wobec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci.
 - 4.2. Dzielenie się zdjęciami i filmami z aktywności w ośrodku służy celebrowaniu sukcesów podopiecznych, dokumentowaniu działań statutowych i zawsze ma na uwadze bezpieczeństwo dzieci.

- 4.3. Należy wykorzystywać zdjęcia/nagrania pokazujące szeroki przekrój wychowanek - w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach, stopniu sprawności i reprezentujące różne grupy etniczne.
- 4.4. Wychowanka ma prawo zdecydować, czy jej wizerunek zostanie zarejestrowany i w jaki sposób zostanie użyty.
- 4.5. Zgoda rodziców/opiekunów prawnych na wykorzystanie wizerunku ich dziecka jest tylko wtedy wiążąca, jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie prawni zostali poinformowani o sposobie wykorzystania zdjęć/nagrań i ryzyku wiążącym się z publikacją wizerunku.
- 4.6. Należy dbać o bezpieczeństwo wizerunków dzieci poprzez:
- a) Uzyskanie pisemnej zgody rodziców/opiekunów prawnych przy przyjmowaniu wychowanki do placówki oraz ustnej zgody samej wychowanki przed zrobieniem i publikacją zdjęcia/nagrania.
 - b) Udzielenie wyjaśnień, do czego wykorzystamy zdjęcia/nagrania i w jakim kontekście, jak będą przechowywane te dane i jakie potencjalne ryzyko wiąże się z publikacją zdjęć/ nagrań online.
 - c) Unikanie podpisywania zdjęć/nagrań informacjami identyfikującymi dziecko z imienia i nazwiska. Jeśli konieczne jest podpisanie zdjęcia - używanie tylko imienia.
 - d) Rezygnację z ujawniania jakichkolwiek informacji wrażliwych o małoletniej dotyczących m.in. stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej i powiązanych z wizerunkiem dziecka.
 - e) Zwracanie uwagi, żeby wszystkie wychowanki znajdujące się na zdjęciu/naganiu były ubrane (nie zamieszcza się zdjęć z plaży, basenu), a sytuacja zdjęcia/nagrania nie była dla podopiecznej poniżająca, ośmieszająca ani nie ukazywała jej w negatywnym kontekście,
 - f) Zwracanie uwagi, żeby zdjęcia/nagrania dzieci koncentrowały się na czynnościach wykonywanych przez wychowanki i w miarę możliwości przedstawiały dzieci w grupie, a nie pojedyncze osoby.
 - g) Rezygnację z publikacji zdjęć dzieci, nad którymi nie sprawujemy już opieki, jeśli one lub ich rodzice/opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na wykorzystanie zdjęć po odejściu z placówki.
 - h) Przyjęcie zasady, że wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać dyrekcji, podobnie jak inne niepokojące sygnały dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
 - i) Jeśli rejestracja wydarzenia zostanie zlecona osobie zewnętrznej (wynajętemu fotografowi lub kamerzyście) należy zobowiązać osobę/firmę rejestrującą wydarzenie do przestrzegania niniejszych wytycznych,
 - j) Niedopuszczanie do sytuacji, w której osoba/firma rejestrująca będzie przebywała z dziećmi bez nadzoru pracownika placówki,
 - k) Poinformowanie rodziców/opiekunów prawnych oraz dzieci, że osoba/firma rejestrująca wydarzenie będzie obecna podczas wydarzenia i upewnienie się, że rodzice/opiekunowie prawni udzielili pisemnej zgody na rejestrowanie wizerunku ich dzieci.
 - l) Jeśli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, impreza publiczna, zgoda rodziców/opiekunów prawnych dziecka nie jest wymagana.

- m) Jeżeli rodzice/opiekunowie lub widzowie wydarzeń i uroczystości itd. rejestrują wizerunki dzieci do prywatnego użytku, należy poinformować na początku każdego z tych wydarzeń o tym, że:
- Wykorzystanie, przetwarzanie i publikowanie zdjęć/nagrań zawierających wizerunki dzieci i osób dorosłych wymaga udzielenia zgody przez te osoby, w przypadku dzieci – przez ich rodziców/opiekunów prawnych.
 - Zdjęcia lub nagrania zawierające wizerunki dzieci nie powinny być udostępniane w mediach społecznościowych ani na serwisach otwartych, chyba że rodzice lub opiekunowie prawni tych dzieci wyrażą na to zgodę,
 - Jeśli przedstawiciele mediów lub dowolna inna osoba będą chcieli zarejestrować organizowane przez placówkę wydarzenie i opublikować zebrany materiał, muszą zgłosić taką prośbę wcześniej i uzyskać zgodę dyrekcji. W takiej sytuacji należy upewnić się, że rodzice/opiekunowie prawni udzielili pisemnej zgody na rejestrowanie wizerunku ich dzieci.
- n) Od w/w należy oczekiwać informacji o:
- imieniu, nazwisku i adresie osoby lub redakcji występującej o zgodę,
 - uzasadnieniu potrzeby rejestrowania wydarzenia oraz informacji, w jaki sposób i w jakim kontekście zostanie wykorzystany zebrany materiał,
 - podpisanej deklaracji o zgodności podanych informacji ze stanem faktycznym.
- o) Personel placówki nie może umożliwiać przedstawicielom mediów i osobom nieupoważnionym utrwalania wizerunku dziecka na terenie placówki bez pisemnej zgody rodzica/opiekuna prawnego dziecka oraz bez zgody dyrekcji.
- p) Personel placówki nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi, nie przekazuje mediom kontaktu do rodziców/opiekunów prawnych dzieci i nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego rodzica/opiekuna prawnego. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik jest przekonany, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
- q) W celu realizacji materiału medialnego dyrekcja może podjąć decyzję o udostępnieniu wybranych pomieszczeń placówki dla potrzeb nagrania. Dyrekcja podejmując taką decyzję poleca przygotowanie pomieszczenia w taki sposób, aby uniemożliwić rejestrowanie przebywających na terenie placówki dzieci.
- r) Jeżeli rodzice/opiekunowie prawni lub sama wychowanka nie wyrażają zgody na rejestrowanie wizerunku należy respektować ich decyzje i nie rejestrować ani nie umieszczać zdjęć/nagrań publicznie ani w żaden inny sposób.
- s) Zabrania się przechowywania materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych, mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną (np. pendrive).
- t) W/w materiały należy niezwłocznie usuwać.

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

§ 13.

- 1) Infrastruktura sieciowa placówki umożliwia dostęp do Internetu, zarówno personelowi, jak i wychowankom, w czasie zajęć i poza nimi.
- 2) Na terenie placówki dostęp dziecka do Internetu możliwy jest:
 - a. pod nadzorem pracownika pedagogicznego;
 - b. za pomocą sieci wifi placówki, po podaniu hasła.
- 3) Wychowanki nie mogą korzystać z Internetu samodzielnie, bez opieki pracownika.
- 4) Sieć jest monitorowana tak, aby możliwe było zidentyfikowanie sprawców ewentualnych nadużyć.
- 5) Rozwiązania organizacyjne na poziomie placówki bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa.
- 6) Osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo sieci w placówce jest ASI. Obowiązki i zadania ASI wpisane są w *pkt. 2.3 Polityki ochrony danych osobowych i instrukcji zarządzania systemem przetwarzania danych osobowych w sposób tradycyjny oraz przy użyciu systemu informatycznego w Młodzieżowym ośrodku wychowawczym Nr 2 w Warszawie i w Instrukcji zarządzania systemem informatycznym, w rozdz. 2.2.1*, a ponadto ASI dba o:
 - a) Zabezpieczenie sieci internetowej placówki przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego, nowoczesnego oprogramowania.
 - b) Aktualizowanie oprogramowania.
 - c) Sprawdzanie, czy na komputerach podłączonych do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
 - d) W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, przekazuje kierownictwu, które aranżuje dla podopiecznej rozmowę z wychowawcą, psychologiem lub pedagogiem na temat bezpieczeństwa w Internecie. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy wychowawca/psycholog/pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w procedurze interwencji.
- 7) W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika placówki (wychowawcy, nauczyciela), ma on obowiązek informowania podopiecznych o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.
- 8) W trakcie zajęć osobiste urządzenia elektroniczne powinny być wyłączone lub wyciszone, a funkcjonalność bluetooth wyłączona na terenie placówki.
- 9) Pracownik realizujący zajęcia z wykorzystaniem Internetu czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez wychowanki tych podczas zajęć.
- 10) W placówce przeprowadza się z wychowankami cykliczne zajęcia dotyczące bezpiecznego

korzystania z Internetu.

- 11) **Placówka zapewnia dostęp do materiałów informacyjnych i edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu, przy komputerach, z których możliwy jest dostęp do sieci.** (aktualne plakaty na tablicy w pracowni komputerowej, ulotki i inne). Nauczyciel informatyki jest osobą odpowiedzialną za aktualizowanie materiałów informacyjnych oraz wyposażanie uczniów w wiedzę i umiejętności bezpiecznego korzystania z sieci.
- 12) **Należy prowadzić na bieżąco zajęcia edukacyjne dla wychowanków, uwzględniające zagrożenia w sieci, zachowania ryzykowne w sieci oraz naukę zasad bezpieczeństwa w Internecie.**
- 13) **Istnieją różne zespoły i linie pomocowe w sprawach dotyczących bezpieczeństwa dzieci w Internecie, które dostarczają wiedzy, wskazówek rozwiązania problemu oraz wsparcia psychologicznego:**
 - a) **Dla ofiar i świadków cyberprzemocy lub dla osób, które są zaniepokojone jakimś zdarzeniem związanym z bezpieczeństwem cyfrowym przeznaczone są telefony zaufania:**
 - **800 12 12 12 Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka.** Można też napisać do ekspertów na czacie, który znajduje się pod adresem www.brpd.gov.pl Telefon i czat internetowy są czynne przez całą dobę, siedem dni w tygodniu.
 - **116 111 - Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży** www.116111.pl
Bezpłatny i anonimowy telefon dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę.
 - b) **Dyżurnet.pl to zespół ekspertów Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej, działający jako punkt kontaktowy do zgłaszania nielegalnych treści w Internecie. Dyżurnet.pl przyjmuje anonimowe zgłoszenia za pomocą:**
 - formularza internetowego: <https://dyzurnet.pl/formularz/>
 - pocztą elektroniczną: dyzurnet@dyzurnet.pl
 - telefonicznie: 801 615 005
- 14) Pracownikom nie wolno nawiązywać kontaktów z małoletnimi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.

§ 14.

Zasady przeglądu, aktualizacji oraz ocena standardów

1. W Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym Nr 2 w Warszawie, osobą odpowiedzialną za *Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem* jest pedagog.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Standardów oraz za proponowanie zmian w Polityce.
3. Osoba, o której mowa w pkt. 1 prowadzi Rejestr zgłoszeń sytuacji krzywdzenia małoletnich, który stanowi załącznik nr 5 do niniejszych Standardów.
4. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród personelu placówki, przynajmniej raz na 2 lata, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 6 do niniejszych Standardów.

5. W ankiecie członkowie personelu placówki mogą proponować zmiany do Standardów oraz wskazywać naruszenia Standardów w placówce.
6. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez personel placówki ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi placówki.
7. Dyrektor placówki wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza personelowi nowe brzmienie Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.
8. Dokumentację związaną z realizacją zapisów Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem przechowuje się zgodnie z zasadami *Polityki ochrony danych osobowych i instrukcji zarządzania systemem przetwarzania danych osobowych w sposób tradycyjny oraz przy użyciu systemu informatycznego w Młodzieżowym ośrodku wychowawczym Nr 2 w Warszawie*. Miejscem przechowywania jest sekretariat placówki.

Przepisy końcowe

§ 15.

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Upowszechnienie następuje w sposób dostępny dla personelu placówki, w szczególności poprzez wywieszenie w gablocie na korytarzu głównym (wersji pełnej oraz skróconej, zawierającej informacje istotne dla małoletnich), wywieszenie w pomieszczeniu gościnnym dla rodziców (wersji pełnej), poprzez przesłanie tekstu drogą elektroniczną pracownikom oraz poprzez zamieszczenie na stronie www.mow2.eduwarszawa.pl (wersji pełnej). Dodatkowo, wersja skrócona, jest wywieszona w każdej sali lekcyjnej – za wywieszenie odpowiedzialni są nauczyciele opiekujący się daną salą.

Warszawa, dnia 27 lutego 2026 r.

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIH PRZED KRZYWDZENIEM W MŁODZIEŻOWYM OŚRODKU
WYCHOWAWCZYM NR 2 W WARSZAWIE**

***Wprowadzone zarządzeniem Nr 111/23/24 Dyrektora Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego
Nr 2 w Warszawie z dnia 15 lutego 2024 r. w sprawie wprowadzenia Standardów ochrony
małoletnich przed krzywdzeniem w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym Nr 2 w Warszawie.***

Załączniki

Zał. Nr 1

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

.....
miejsce i data

Ja,
nr PESEL/nr paszportu
oświadczam, że w państwie nie jest prowadzony rejestr karny/ nie wydaje się informacji z rejestru
karnego. Oświadczam, że nie byłam/em prawomocnie skazana/y w państwie za czyny zabronione
odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu
karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie
innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów zabronionych, oraz że nie
nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy,
stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub
określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem,
świadczaniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych
zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

Załącznik nr 2

OŚWIADCZENIE O KRAJACH ZAMIESZKANIA

Oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkałem/am w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa:

1. ...

2.

Jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi/ informację z rejestrów karnych.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

Podpis

Załącznik nr 3

OŚWIADCZENIE

.....

Miejscowość, data

Ja niżej podpisany, legitymujący się dowodem osobistym nr.

(imię i nazwisko)

oświadczam, iż zapoznałem się ze Standardami ochrony małoletnich przed krzywdzeniem i zobowiązuję się do ich stosowania.

.....

KARTA INTERWENCJI Nr...../...../.....

1. IMIĘ I NAZWISKO MAŁOLETNIEJ		
2. PRZYCZYNA INTERWENCJI – FORMA KRZYWDZENIA		
3. OSOBA ZAWIADAMIAJĄCA O PODEJRZENIU KRZYWDZENIA		
4. OPIS PODJĘTYCH DZIAŁAŃ/PLAN NAPRAWCZY	DATA	DZIAŁANIE
5. SPOTKANIE Z OPIEKUNAMI DZIECKA	DATA	OPIS SPOTKANIA
		
6. FORMA PODJĘTEJ INTERWENCJI	WPISAĆ § I PKT. ODPOWIEDNIEJ PROCEDURY ZE STANDARDÓW	
	 INNA	
7. DANE DOTYCZĄCE INTERWENCJI (NAZWA ORGANU, INSTYTUCJI, DATA)		

[illegible]

ZAŁĄCZNIK NR 6
WZÓR

Ankieta monitorowania Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w MOW Nr2

załącznik nr 6 do Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym Nr 2 w Warszawie

* Wymagane

1. Oceń swoją znajomość naszych *Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem* *

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1 niska

10 wysoka

2. Jak oceniasz poziom znajomości wśród personelu *Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem* *

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1 niska

10 wysoka

3. Oceń swoją umiejętność rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci *

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1 niska

10 wysoka

4. Oceń umiejętności innych pracowników rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci? *

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1 niska

10 wysoka

5. Oceń swoją znajomość procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci *

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1 niska

10 wysoka

6. Oceń znajomość wśród personelu procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci *

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1 niska

10 wysoka

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM W MŁODZIEŻOWYM OŚRODKU
WYCHOWAWCZYM NR 2 W WARSZAWIE**

7. Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci wśród pracowników? Jeśli tak, zaznacz w którym obszarze. *

- ☐ Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem placówki a dziećmi.
- ☐ Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi
- ☐ Zasady i procedury reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka
- ☐ Zasady ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych
- ☐ Zasady dostępu dzieci do Internetu

8. Dlaczego zaznaczyłeś w pytaniu 7 dany obszar? Napisz krótkie uzasadnienie. *

9. Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci wśród wychowanków? Jeśli tak, zaznacz w którym obszarze. *

- ☐ Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem placówki a dziećmi
- ☐ Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi
- ☐ Zasady i procedury reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka.
- ☐ Zasady ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych.
- ☐ Zasady dostępu dzieci do Internetu

10. Dlaczego w pytaniu 9 zaznaczyłeś dany obszar/obszary? Napisz krótkie uzasadnienie. *

11. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie w placówce *Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem*? Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone? (odpowiedz opisowo) *

12. Czy zostały wówczas podjęte przez Ciebie działania wpisane w procedury *Standardów*? Jeśli tak – jakie, jeśli nie – dlaczego? (odpowiedz opisowo) *

13. Co w Twojej ocenie szczególnie się sprawdza w *Standardach ochrony małoletnich przed krzywdzeniem*? Które zasady są trudne do realizacji? Zaproponuj zmiany. *

Ta zawartość nie została stworzona ani zatwierdzona przez firmę Microsoft. Podane przez Ciebie informacje zostaną przesłane właścicielowi formularza.

 Microsoft Forms

Załącznik 7

Sygnały mogące świadczyć o krzywdzeniu małoletniego:

FORMY KRZYWDZENIA MAŁOLETNICH ORAZ SYMPTOMY POZWALAJĄCE NA JEGO ROZPOZNANIE

Krzywdzenie dziecka to każde zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka. (definicja Światowej Organizacji Zdrowia, WHO).

Wyróżnia się 4 podstawowe formy krzywdzenia:

1. Przemoc fizyczna:

1) przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko lub ze strony osoby, której dziecko ufa bądź która ma nad nim władzę. Może być czynnością powtarzalną lub jednorazową;

2) formy przemocy fizycznej:

- a. popychanie,
- b. szarpanie,
- c. policzkowanie,
- d. szczypanie,
- e. kopanie,
- f. duszenie,
- g. bicie otwartą ręką, pięścią lub przedmiotami,
- h. oblewanie wrzątkiem lub substancjami żrącymi, i. użycie broni, ostrych narzędzi.

3) zauważalne symptomy przemocy fizycznej:

- a. ślady palców i przedmiotów na ciele dziecka,

- b. okrągłe punktowe poparzenia,
- c. opuchlizna, złamania, zwichnięcia,
- d. skarpetkowe odparzenia,
- e. siniaki w nietypowych miejscach ciała dziecka, np. okularowe w okolicy oczu;

4) pośrednio obserwowane zachowania dziecka:

- a. lęk przed rozebraniem się,
- b. lęk przed dotykiem drugiej osoby,
- c. strój nieadekwatny do pory roku i pogody (długie rękawy, kiedy jest ciepło),
- d. nadmierna apatia lub agresja,
- e. noszenie ciemnych okularów, także przy braku słońca.

2. Przemoc psychiczna:

1) chroniczna, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą dorosłą, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania;

2) formy przemocy psychicznej:

- a. niedostępność emocjonalna,
- b. zaniedbywanie emocjonalne,
- c. relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,
- d. nieodpowiedzialne rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem,
- e. niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy osobą dorosłą a dzieckiem,
- f. agresja słowna, grożenie, lekceważenie, zastraszanie, wyśmiewanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie;

3) objawy przemocy psychicznej:

- a. zaburzenia mowy (wynikające z napięcia nerwowego),
- b. psychosomatyczne (bóle jelitowo-żołądkowe, bóle i zawroty głowy),
- c. moczenie i zanieczyszczanie się,
- d. bóle mięśni, nadmierna potliwość, zaburzenia snu,
- e. brak poczucia pewności siebie, niska samoocena, wycofanie,
- f. depresja, fobie, lęki,
- g. zachowanie destrukcyjne,
- h. kłopoty z kontrolą emocji,

- i. poczucie krzywdy i winy, nieufność do innych,
- j. problemy szkolne, zachowania agresywne w stosunku do innych osób.

3. Wykorzystanie seksualne:

1) włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, i/lub na którą nie jest odpowiednio dojrzałe rozwojowo i nie może się zgodzić w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi, społecznymi. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności i władzy;

2) formy przemocy seksualnej:

- a. prezentowanie treści o tematyce pornograficznej,
- b. robienie zdjęć lub filmów z udziałem dziecka bez odzieży,
- c. komentowanie dziecka w sposób erotyczny,
- d. proponowanie relacji intymnych,
- e. dotykanie w miejscach intymnych,
- f. zmuszanie do oglądania nagości i/lub dotykania przez dziecko, ocieranie, kontakty oralne;

3) konsekwencje przemocy seksualnej:

a. somatyczne:

- infekcje dróg moczowo - płciowych bez podłoża organicznego,
- urazy zewnętrznych narządów płciowych: zaczerwienienia, otarcia naskórka, bolesność,
- urazy około odbytowe i pochwy,
- ból przy oddawaniu moczu czy kału, np. krwawe stolce, krwawienie z narządów rodnych,
- upławy,
- infekcje jamy ustnej,
- urazy ciała związane ze stosowaną przemocą fizyczną,
- infekcje przenoszone drogą płciową, np. weneryczne, grzybicze, HIV,
- niezrozumiałe pojawienie się dolegliwości somatycznych, np. bólów brzucha, głowy, wymiotów, nudności, nietrzymanie kału i moczu,
- spadek apetytu,
- trudności związane z siedzeniem lub chodzeniem,
- ciąża,

b. poznawcze, emocjonalne, behawioralne:

- zbytnia erotyzacja dziecka, znajomość charakterystycznych dla osób dorosłych, zachowań seksualnych
- prowokacyjne zachowania seksualne zarówno w stosunku do dorosłych, jak i rówieśników,
- zachowania masturbacyjne,
- erotyczne rysunki lub zabawy dziecka,
- zaburzenia snu, lęki nocne, koszmary nocne,
- zaburzenia przyjmowania pokarmu,
- u małych dzieci zachowania o charakterze regresywnym, takie jak moczenie się, ssanie palca, kiwanie,
- izolowanie się, zamykanie się w sobie,
- lęki, strach, fobie, nerwice, depresje, przygnębianie, smutek,
- lęki związane z daną płcią, np. wobec rodzica danej płci,
- zachowania agresywne i/lub autodestrukcyjne, np. próby samobójcze, samobójstwa,
- nadpobudliwość ruchowa,
- poczucie winy, krzywdy.

4. Zaniedbywanie:

1) chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych dziecka i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka;

2) objawy zaniedbania:

- a. częsta absencja w szkole lub przedszkolu,
- b. wagarowanie,
- c. brak przyborów szkolnych,
- d. ubiór nieadekwatny do pory roku,
- e. niedożywienie,
- f. zaniedbanie pod względem higienicznym i zdrowotnym (brudna skóra, rażąco małych rozmiarów odzież, przewlekłe nieleczone choroby, niezażywanie niezbędnych leków, koniecznych badań, zaburzony rozwój fizyczny),
- g. pozostawianie na dworze bez opieki w godzinach wieczornych i nocnych (zwłaszcza młodsze dzieci),
- h. niedbanie o higienę snu i odpoczynku, i. apatia, bierność.